

Джони започна да пипа наоколо си. Нѣкой се докосна до рамото му. Джони се обърна, отвори очи и видѣ, че седи срѣдъ бѣлитѣ покривки на леглото си, а леля му Дора го буташе по рамо и викаше:

— Хайде, Джони, ставай! — Време е да вървимъ на представление.

— Какво представление? — попита детето.

Леля му се усмихна.

— Ами нали ти обещахъ да те вода да гледашъ „Червената шапица“.

Детето се намръщи и каза:

— Азъ я видѣхъ!

Леля му го цѣлуна.

— Хубаво си сънувалъ ти, мързеливко.

— А, сънувахъ ли?! — рече замисленъ Джони.

Владимиръ Поляновъ.

Звездичкитѣ.

На Славчето Пулева

Що ми гледатъ тѣй звездичкитѣ,
Толкосъ ясни, толкозъ бѣли,
Нѣкжде отиватъ всичкитѣ,
Въ пжтя на почивка спрѣли.

Нѣщо ли при насъ сж видѣли,
Че тѣй гледатъ, гледатъ всички —
За молитва сж издигнали
Мелкитѣ деца ржчички.

И сърдцата имъ отворени
Грѣятъ като ясни свѣщи,
Казватъ думи непристорени,
Най-обични, най-горещи!

Нека ги издуматъ всичкитѣ —
Златни думи на сърдцето,
Тѣ отиватъ при звездичкитѣ
И при Господа въ небето.

Дора Габе.